

MÖTET MED BRANSCHEN

Den som vill se sin filmidé förverkligad kommer så småningom till den punkt där det är dags att ta kontakt med ”Branschen”. Åtminstone om man vill arbeta på en helt professionell nivå med sikte på att filmen ska visas på bio.

Vilka filmer som syvende och sist når dit är resultatet av en hård gallring som sker i ett komplicerat samspel mellan enskilda eldsjälar, produktionsbolag, finansörer, distributörer, regionala produktionscentrum och olika TV-bolag. Den viktigaste enskilde aktören är *Svenska Filminstitutet* (SFI) som ansvarar för det statliga stödet till svensk filmproduktion.

Samtidigt finns en parallell verklighet där man gör film på helt andra sätt. Det är möjligt att få ihop ett gäng skådespelare och ett inspelningsteam mot löfte om ordentlig ersättning senare, om filmen blir framgångsrik. Tekniken är idag tillgänglig på ett helt annat sätt än tidigare och man kan redan på manusstadiet se till att berättelsen passar för lågbudget.

Troligen kommer vi att se mer av den sortens filmskapande i framtiden. Den generella utvecklingen i branschen är att i allt högre grad koncentrera produktionen till färre filmer med större budget. Det är en olycklig tendens då det medför ökade krav på kommersiell framgång vilket skapar ett filmklimat präglad av nervositet. När producenter och finansörer inte vågar ta risker utan hellre satsar på säkra kort blir det med automatik mindre utrymme för konstnärligt nyskapande. Det blir svårare för den som är oetablerad att ta sig fram.

Den som brinner för att se sin film gjord men inte kommer in genom nålsögat tvingas hitta andra vägar. Vi har redan sett exempel, biofilmer gjorda med extremt låg budget, inspelade med mobiltelefon eller vanlig konsumentkamera. Det finns producenter som nischer in sig här och det växer också fram helt nya nätverk för att utveckla alternativa sätt att producera film.

Man ska också ha klart för sig att filmbranschen är en organism i ständig förvandling. Aktörer byts ut och villkoren förändras. Det som gäller idag kan se helt annorlunda ut om några år. Med detta som bakgrund ska vi nu se hur man kan gå vidare med sitt manus när man vill försöka få det att bli film.

...

Fortsättningen av kapitel 11 tar upp vart man vänder sig med en filmidé eller ett färdigt manuskript och hur man hanterar de olika stegen på vägen. Ett längre avsnitt behandlar hur man presenterar sitt projekt för beslutsfattare. Ett annat handlar om relationen med en producent, när man ska skriva avtal och förhandla om ersättning. Vidare diskuteras vad som avgör vilka manus som går till produktion. Ett avsnitt handlar om författarens konstnärliga integritet vid krav på ändringar. Den sista delen av kapitlet som också avslutar boken, är en personlig berättelse om hur det kan gå till när man söker stöd för att utveckla en idé.